

denne simple Beretning om Sokrates' og hans Venners frimodige Samtale om Døden umiddelbart før den store Hednings Henrettelse i sin Tid havde været ham til stor Beroligelse.

Han var dog ikke kommen langt i Læsningen, før Lægen kom. Denne — en lille graaskægget Mand — slog sig ned paa en Stol ved Siden af Sengen og holdt et formeligt Forhør over Per, inden han med aabenbar Mistænksomhed begyndte den egenlige Undersøgelse. Efter derpaa en forsvarelig Tid at have banket ham paa Bryst og Ryg sagde han:

»Er det de Lunger, som der skulde være noget i Vejen med? Det tror jeg nu inte noget paa. Det er jo komplette Smedebælge! . . . Hvor, siger De, føler De særlig Smerterne?«

Per pegede paa et Sted foran paa den højre Side af Legemet, omtrent ved det underste Ribben.

»Er det der? Jamen, De sagde jo før, at det mere var herhenne paa venstre Side.«

»Ja — det flytter sig.«

»Naa saadan. Gør det meget ondt, naar jeg — som nu — trykker paa det?«

»Nej, det kan jeg ikke sige.«

»De mærker inte noget særligt.«

»Nej.«

»Maaske har De slet ingen videre Smerter mere?«

Per maatte indrømme, at den pinagtige, sam-